

«Вимагання» (ст. 189), «Підроблення документів, печаток, штампів та бланків, їх збут, використання підроблених документів» (ст. 358). В 2007 р. у Верховній Раді України був зареєстрований проект закону «Про внесення змін та доповнень до деяких законодавчих актів України щодо встановлення кримінальної відповідальності за захоплення підприємств (рейдерство)». Але його повернули на доопрацювання, а згодом взагалі відкликали. Тож на даний момент, питання боротьби з рейдерством в рамках кримінального права України залишається відкритим і невирішеним.

Гусь Аліна Володимирівна

аспірантка Інституту економіко-правових досліджень НАН України, м. Донецьк

ДО ПИТАННЯ ПРО ОЗНАКИ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ У СКЛАДІ МАЙНА СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Економіка ХХІ століття - це структура, фундаментом якої є об'єкти, які не мають матеріальної оболонки, але підлягають оцінці та обліку, такі як: знання, ділова репутація, права на використання об'єктів інтелектуальної власності, природних ресурсів і т.п.

Все частіше вітчизняний підприємець віддає собі звіт в тому, що без впровадження інновацій, ефективного використання знань, як інструменту інтелектуальної власності, надзвичайно важко досягти успіху в бізнесі, особливо у відносинах з підприємствами економічно розвинених країн.

Метою даної статті є визначення ознак нематеріальних активів, що дозволяють привести уніфіковане визначення категорії «нематеріальний актив».

Слід зазначити, що в чинному законодавстві України відсутнє єдине визначення дефініції «нематеріальні активи», що в свою чергу призводить до ряду таких проблем, як недосконалість методики оцінки та контролю нематеріальних активів, їх неефективне управління, ототожнення понять «об'єкт інтелектуальної власності» та «нематеріальний актив».

Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи» [1] розкриває нематеріальні активи - як немонетарний актив, який не має матеріальної форми та може бути ідентифікований.

Інструкція з обліку необоротних активів бюджетних установ встановлює, що: «нематеріальні активи - це активи, які не мають фізичної та / або матеріальної форми незалежно від вартості і використовуються установою в процесі виконання основних функцій більше одного року».

Ст. 14.1.120. Податкового кодексу України [2] визначає нематеріальні активи як - право власності на результати інтелектуальної діяльності, в тому числі промислової власності, а також інші аналогічні права, визнані об'єктом права власності (інтелектуальної власності), право користування майном та майновими правами платника податків у встановленому законодавством порядку, у тому числі придбані в установленому законодавством порядку права користування природними ресурсами.

Існує ще один підхід до визначення «нематеріальних активів», в основі якого перебувати використання поняття «немонетарний актив». Так, Положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 122 «Нематеріальні активи» [3] вказує, що немонетарні активи - це всі активи, крім грошових коштів, їх еквівалентів та дебіторської заборгованості у фіксованій (або визначеній) сумі грошей. Аналогічне поняття дає і п. 4 Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 19 «Об'єднання підприємств» [4].

Крім того подібний підхід використовується й у міжнародному стандарті обліку та фінансової звітності 38 «Нематеріальні активи», нематеріальний актив - це немонетарний актив, який не має фізичної субстанції і може бути ідентифікований.

Виходячи з аналізу цих нормативно-правових актів, можна зробити висновок, що незважаючи на те, що у них наводяться різні визначення поняття «нематеріальні активи» в цілому можна виділити наступні характерні для всіх них ознаки нематеріальних активів:

1. це право (матеріальне) на використання об'єктів, в тому числі об'єктів права інтелектуальної власності, а не самі об'єкти [5, с. 14];
2. документальне оформлення;
3. немонетарність;
4. це особливий вид капіталовкладень підприємства;
5. відсутність матеріальної структури;
6. наявність певного строку їх корисного використання, від 1 року і більше;
7. можливість їх ідентифікації;

8. наявність певних ціннісних якостей, у тому числі можливість використання їх за для виробництва товарів, виконання робіт, надання послуг;
9. відсутність відходів;
10. підвищений рівень небезпеки в прагненні отримати дохід від застосування подібних активів.

Таким чином, нематеріальні активи у складі майна суб'єктів господарювання можна визначити як ідентифікований ресурс, крім грошових коштів, їх еквівалентів та дебіторської заборгованості у фіксованій (або визначеній) сумі грошей, що виражається у праві власності підприємства на використання об'єктів, що не мають матеріальної форми, з метою отримання прибутку протягом строку його корисного використання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Положение (стандарт) бухгалтерского учета 8 «Нематериальные активы», утвержденное приказом Министерства финансов Украины от 18 октября 1999 года № 242 // Офіційний вісник України. – 1999. - № 44. – С. 229.
2. Налоговый кодекс Украины от 02 декабря 2010 года // Ведомости Верховной Рады Украины. – 2011. – № 13-17. – Ст. 112.
3. Положение (стандарт) бухгалтерского учета в государственном секторе 122 «Нематериальные активы», утвержденное приказом Министерства финансов Украины от 10 октября 2010 года № 1202 // Офіційний вісник України. – 2010. - № 86. – Ст. 3067.

4. Положение (стандарт) бухгалтерского учета 19 «Объединение предприятий», утвержденное приказом Министерства финансов Украины от 07 июля 1999 года № 163 // Офіційний вісник України. – 2010. - № 30. – С. 205.

5. А. Зайковский, В. Комаров. Идентификация нематериальных активов – базис их бухгалтерского учета // Интеллектуальная собственность. – 2008. - № 5. – С. 13 - 19.

Шликова Альона Сергіївна
студентка Національного університету
«Юридична академія України імені Ярослава
Мудрого»

НАГЛЯДОВА РАДА АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА

Нормативно-правова основа діяльності акціонерних товариств постійно вдосконалюється. Так, у 2011 році був прийнятий Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про акціонерні товариства» (щодо вдосконалення механізму діяльності акціонерних товариств), що мав покращити ситуацію [1]. Зміни корегують майже всі статті, виправляють граматичні і технічні помилки, уточнюють поняття.

Проаналізувавши іноземне законодавство, я прийшла до висновку, що твердження авторів проекту, стосовно втілення в законні «останніх прогресивних напрацювань як досвіду європейських країн, так і новел законодавчої практики країн ближнього зарубіжжя» не відповідають дійсності [3; с. 1].